

Ето пакъ ный какъ глѣдаме на вторъ тж Епохъ на Българско то пробужданіе: Зачятіе то на Българскый тж черковенъ въпросъ силно расклати Тронъ тж на върховный тж началникъ на Вѣсточнъ тж черковъ. — Въ това сѣщо врѣмя още по-силно ся расклати тронъ тж и на мнимый тж намѣстникъ Христовъ на земъ тж — на върховный тж началникъ на западнъ тж, или римскъ черковъ, и омразни тѣ Езуите прѣслѣдувани отъ всякъдѣ, наводнихъ наше то злочесто Отечество, за да въздигнатъ на Истокъ онова, кое то така быстро ся събаряше на Западъ. Тѣ основахъ гнѣздо то си въ Цариградъ и ся прѣснѣхъ по западни тѣ страны на Българія, като ся ползувахъ отъ распрѣ тж между Българы и Гръци, коя то отъ день на день ся усилаваше. Едноврѣменно съ Езуиты тѣ напалатихъ (нагърнѣхъ) наше то Отечество и апостоли тѣ на новый тж свѣтъ и ся прѣснѣхъ по вѣсточны тѣ му страны, т. е. по Българіѣ и Тракиѣ, като положихъ гнѣздо то си и тѣ въ Цариградъ. И така на Истокъ, а особно въ нашето Отечество, послѣ политическѣ тж войнѣ, отвори ся религіозна война, спорядъ нашій тж поглѣдъ на работы тѣ. Какво правяхъ въ това Критическо за Народъ тж врѣмя народни тѣ доброжелатели, Искренни тѣ сынове на Отечество то, учени тѣ Българе, Интелигенти тѣ мѣже на Отечество то? Тѣ като вѣодушевяхъ съсъ свои тѣ членове братія та си да постоиствува въ свои тѣ законны и праведны исканія и запознавахъ иностранный тж свѣтъ съсъ Черковнонародный тж нашъ въпросъ, водихъ и упорнъ полемикъ съ Езуитизмъ тж до само то му издѣхване, и Новата Българска Исторія не ще забрави да запише въ свои тѣ страници: Архимандрита Натанаила, Славейкова, Бурмова, Ботя и други нѣкои. И така всякий, кой то ѿ прочиталъ Българскы тѣ вѣствици и слѣдилъ съ интересъ вървѣжъ тж на тѣзы работы, знае края на тѣжъ.